

אודי לזר

הולדת השירה

לראובן דותן

על השלחן עומדת המנורה
ואשה לבנה נצבעת באור
מחשבה לבנה חולפת קרירה
בין המתג והאור

מגע של שירה ברוח שכורה
לילות ארכים על מטה סתורה
הולידו ילדה צהבה, בהירה

כשהוא משפיל את עיניו
בכדי לא לפגע
במואר כל כך יפה
צלילתן במחשבתו
בלתי נשלטת.

חופשי

מה נותנים לו לאיש המדבר?
מה אם לא
מדת האפסיות
שהתגלתה בו.
ומה כבר לעזר במחי
שכל הדבורים הם בכי.

לאחר ישיבה ארכה
אתה בא חשבון:
אפס עגל
אפס נגל
מעל לבך –
הנה
חפשי
עכשו
חלום
בלהות

פרחים וציפורים

פרחים של אתמול
שאיש לא ראה
הצפרים זוכרות בקנן
ופני אלהים מרחפות בענן
לכבודן

והרוח שאנן
ירד אל הגן
לצחק ביפיים
שנגע בגנן